

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

20.09.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

Zwolnienie z art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT nie ma zastosowania do funduszy mających siedzibę zagranicą, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 2 września 2021 r., sygn. PT6.8101.2.2021

3

Spółka komandytowa jako płatnik nie jest zobowiązana do poboru i zapłaty podatku od zaliczki na wypłacony komplementariuszom udział w zysku, na moment wypłaty takiego świadczenia, wyrok WSA w Krakowie z 13 lipca 2021 r., sygn. I SA/Kr 792/21

4

Zwolnienie z art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT nie ma zastosowania do funduszy mających siedzibę zagranicą, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 2 września 2021 r., sygn. PT6.8101.2.2021

Fundusze zagraniczne oraz unijne AFI nie mieszczą się w zakresie pojęciowym „fundusze inwestycyjne, alternatywne fundusze inwestycyjne (...) w rozumieniu przepisów o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi”, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT. Uwzględniając powyższe, ze zwolnienia z podatku od towarów i usług na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT mogą korzystać czynności zarządzania funduszami z siedzibą w Polsce. W konsekwencji, powyższe zwolnienie nie znajdzie zastosowania do funduszy mających siedzibę zagranicą. Stosując powyższe zwolnienie niezbędna jest zatem każdorazowa weryfikacja czy dany fundusz jest wymieniony w art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT i objęty zakresem regulacji przepisów ww. ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi lub przepisów aktów wykonawczych wydanych na podstawie tej ustawy.

Komentarz eksperta

W komentowanej interpretacji ogólnej Minister Finansów odniósł się do kwestii zwolnienia z VAT usług zarządzania funduszami inwestycyjnymi, która od dłuższego czasu budzi istotne wątpliwości podatników (czego niedawnym rezultatem były m.in. konsultacje podatkowe prowadzone przez Ministerstwo Finansów w celu ustalenia właściwego rozumienia pojęcia „zarządzania funduszami”, zakończone w połowie marca br.). Zgodnie z najnowszym stanowiskiem Ministra Finansów, przedstawionym w analizowanej interpretacji, zwolnienie przewidziane przez ustawodawcę w art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT odnosi się wyłącznie do usług zarządzania świadczonych na rzecz funduszy z siedzibą na terytorium Polski. *A contrario*, w przypadku świadczenia usług na rzecz zagranicznego funduszu, zwolnienie z VAT nie będzie miało zastosowania.

W praktyce powyższe stanowisko niesie ze sobą doniosłe konsekwencje, bowiem podatnicy świadczący usługi zarządzania na rzecz funduszy inwestycyjnych z siedzibą poza Polską zachowają - w przeciwieństwie do podatników świadczących tożsame usługi na rzecz polskich funduszy - prawo do odliczenia VAT naliczonego z tytułu nabycia towarów oraz usług na potrzeby świadczenia tych usług (na zasadzie alokacji bezpośredniej). Jednocześnie, nie będą oni obowiązani do zapłaty VAT należnego, ponieważ zgodnie z obowiązującymi przepisami, miejscem opodatkowania VAT usług świadczonych na rzecz podatnika jest kraj usługobiorcy (tzw. eksport usług). W wyniku analizy interpretacji ogólnej nasuwa się pytanie o cel/zasadność wprowadzenia tego rodzaju dychotomii, której rezultatem jest *de facto* korzystniejsze traktowanie na gruncie VAT podmiotów świadczących usługi zarządzania na rzecz funduszy zagranicznych.

Zaznaczyć także należy, że w komentowanej interpretacji ogólnej Minister Finansów odniósł się wyłącznie do przesłanki podmiotowej warunkującej zastosowanie zwolnienia z VAT dla usług zarządzania funduszami (tj. wskazał, że wyłącznie fundusze inwestycyjne z siedzibą w Polsce mieszczą się w zakresie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a i b ustawy VAT, narzucając tym samym kryterium terytorialności), nie rozstrzygając natomiast toczącego się od dawna sporu o prawidłową interpretację/rozumienie pojęcia „zarządzania” funduszami.

PIOTR STRYJEWSKI
ADWOKAT
DORADCA PODATKOWY

DOMINIKA NIEDŹWIECKA
KONSULTANT

Spółka komandytowa jako płatnik nie jest zobowiązana do poboru i zapłaty podatku od zaliczki na wypłacony komplementariuszom udział w zysku, na moment wypłaty takiego świadczenia, wyrok WSA w Krakowie z 13 lipca 2021 r., sygn. I SA/Kr 792/21

Przedmiotem wniosku o interpretację indywidualną było m.in. potwierdzenie, czy w przypadku wypłaty w trakcie roku podatkowego na rzecz komplementariusza, miesięcznych zaliczek na poczet udziału w zysku spółki komandytowej za dany rok, zryczałtowany podatek dochodowy od wypłaconych na rzecz wspólnika zaliczek, obliczony i pobierany przez spółkę (jako płatnika) przy dokonywaniu wypłat tytułem takich zaliczek, będzie mógł zostać pomniejszony o kwotę odpowiadającą iloczynowi procentowego udziału komplementariusza w zysku spółki i podatku należnego od dochodu spółki, obliczonego za dotychczasową część roku podatkowego.

W ocenie wnioskodawcy pomniejszeniu podlega podatek od przychodu powstałego również w tym samym roku, w którym spółka osiąga zysk wypłacany na rzecz komplementariusza. W konsekwencji, kwota podatku od dochodu wnioskodawcy jako komplementariusza spółki może zostać pomniejszona o kwotę podatku należnego od dochodów spółki komandytowej za ten rok podatkowy, przy czym ponieważ rok ten nie uległ jeszcze zakończeniu, będzie to kwota podatku należnego od dochodów spółki za jego dotychczasową część, objęta zaliczkami na podatek dochodowy od osób prawnych.

Stanowisko podatnika w powyższym zakresie zostało uznane za nieprawidłowe. Organ stwierdził, że w przypadku wypłaty wnioskodawcy zaliczki na poczet jego udziału w zysku spółki za dany rok podatkowy, brak jest możliwości dokonania pomniejszenia podatku. Organ uzasadnił swoje stanowisko brzmieniem art. 30a ust. 6 ustawy PIT i uznał, że w tym przepisie jest mowa o podatku należnym wynikającym z zeznania rocznego. Natomiast zaliczki na podatek dochodowy są płatnościami na poczet podatku za dany okres rozliczeniowy i w konsekwencji nie ma możliwości dokonania pomniejszenia należnego PIT przed ustaleniem należnego podatku CIT w zeznaniu rocznym.

Podatnik wniósł skargę do WSA.

WSA w Krakowie uchylił interpretację. Sąd stanął na stanowisku jeszcze korzystniejszym dla podatnika, aniżeli zaprezentowane przez wnioskodawcę i wskazał, że w przypadku za-

liczkowej wypłaty zysku komplementariuszowi, brak obowiązku poboru przez spółkę zaliczek na podatek. W treści uzasadnienia podkreślono, że do obliczenia wysokości podatku od komplementariusza, zgodnie z art. 30a ust. 6a ustawy PIT konieczne jest poznanie wysokości podatku należnego spółki, tym samym obowiązek podatkowy komplementariusza powstał z chwilą wypłaty mu zaliczki na poczet udziału w zyskach, przekształcił się w zobowiązanie podatkowe dopiero w momencie obliczenia dochodu (i w konsekwencji podatku) tej spółki na podstawie art. 19 ustawy CIT. Wówczas znana będzie wysokość podatku do zapłaty przez komplementariusza. W konsekwencji dopiero w tym momencie płatnik będzie mógł zrealizować swój obowiązek w postaci obliczenia podatku, pobrania go i wpłacenia właściwemu organowi podatkowemu.

Komentarz eksperta

Należy się zgodzić ze stanowiskiem WSA zaprezentowanym w niniejszym wyroku. Zgodnie z art. 30a ust. 6a ustawy PIT (art. 22a ust. 1a ustawy CIT), zryczałtowany podatek PIT/CIT obciążający zysk komplementariusza jest pomniejszany o odpowiadającą udziałowi tego komplementariusza w zyskach spółki i podatku CIT od dochodu tej spółki za rok podatkowy, z którego przychód z tytułu udziału w zysku został uzyskany. Sporna w tym zakresie jest jednak kwestia, czy spółka jest uprawniona do zastosowania mechanizmu odliczenia do wypłaty w trakcie roku podatkowego zaliczek na poczet zysku należnego komplementariusza.

Niniejszy wyrok wpisuje się w linię orzecniczą, zgodnie z którą zaliczki na poczet udziału w zysku wypłacane komplementariuszom w ogóle nie podlegają opodatkowaniu, ponieważ na moment wypłaty zaliczki nie jest znana wysokość podatku od dochodu spółki, w związku z czym termin zapłaty podatku od takiej zaliczki powinien być odsunięty do chwili ustalenia dochodu i zobowiązania podatkowego spółki w CIT (tj. dopiero po zakończeniu roku podatkowego). Wcześniej na tożsamym stanowisku, co prawda na gruncie przepisów dot. SKA, stanął NSA w wyroku z 3 grudnia 2020 r., sygn. II FSK 2048/18 (SKA jest podatnikiem CIT od 2014 r.).

Tymczasem z niezrozumiałych powodów organy podatkowe konsekwentnie prezentują profiskalną wykładnię powyższych

przepisów i twierdzą, że zaliczki na poczet udziału w zysku wypłacane komplementariuszowi podlegają bezwzględnemu opodatkowaniu już na moment ich wypłaty, bez możliwości zastosowania mechanizmu pomniejszenia kwoty należności. Takie, niekorespondujące z orzecznictwem sądów administracyjnych stanowisko zostało zaprezentowane przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej w najnowszych interpretacjach m.in.: z 2 września 2021 r., sygn. 0113-KD IPT2-3.4011.355.2021.2.NM; z 24 sierpnia 2021 r., sygn. 0113-KD IPT2-3.4011.498.2020.1.RR; z 23 lipca 2021 r., sygn. 0113-KD IPT2-3.4011.494.2021.1.ID; z 11 czerwca 2021 r., sygn. 0112-KD IL-2-1.4011.325.2021.1.TR; z 10 czerwca 2021 r., sygn. 0114-KD IP3-1.4011.285.2021.1.MK1.

Wydaje się, że organy podatkowe nie mają zamiaru zmienić swojego podejścia w analizowanym zakresie (miały na to okazję

już dwukrotnie – najpierw po wyroku NSA w ubiegłym roku i po niedawnym orzeczeniu WSA w Krakowie). Stan, w którym stanowisko organów podatkowych oraz sądów administracyjnych jest rozbieżne w tak kluczowej kwestii z pewnością nie sprzyja otoczeniu, w którym podatnicy muszą prowadzić swoją działalność. Podatnicy każdorazowo będą musieli rozważać, czy pobierać podatek już na etapie wypłaty zaliczki i tym samym obciążać niepotrzebnie, rachunek ekonomiczny komplementariuszy, czy też wdawać się w spór z fiskusem, który może znaleźć pozytywne prawomocne rozstrzygnięcie dopiero na poziomie NSA.

DANIEL SZCZEPANIK
RADCA PRAWNY
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIIS TREŚCI

Środki pieniężne wypłacane podmiotom uprawnionym za użyczenie przez biblioteki publiczne egzemplarzy utworów nie podlegają opodatkowaniu VAT , wyrok NSA z 7 września 2021 r., sygn. I FSK 1691/17	7
Przesłanki zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy PIT , wyrok NSA z 7 września 2021 r., sygn. II FSK 75/19	7
Brak możliwości zastosowania prewspółczynnika powierzchniowego odnośnie do nakładów ponoszonych na budynki przeznaczone w części na wynajem komercyjny i w części na wynajem niekomercyjny , wyrok WSA w Białymstoku z 10 września 2021 r., sygn. I SA/BK 327/21	7
Spółka komunalna, wykonująca zadania własne gminy (utrzymanie terenów zielonych), nie jest podatnikiem VAT , wyrok WSA w Gliwicach z 6 września 2021 r., sygn. I SA/GL 827/21	8
Obowiązki płatnika z tytułu nagród przekazanych osobom fizycznym w ramach akcji promocyjnej organizowanej na zlecenie podmiotu zewnętrznego , wyrok WSA w Łodzi z 8 września 2021 r., sygn. I SA/ŁD 345/21	8

Środki pieniężne wypłacane podmiotom uprawnionym za użyczenie przez biblioteki publiczne egzemplarzy utworów nie podlegają opodatkowaniu VAT, wyrok NSA z 7 września 2021 r., sygn. I FSK 1691/17

Wypłacane przez stowarzyszenie na rzecz podmiotów uprawnionych środki pieniężne, o których mowa w art. 28 ust. 4 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, nie stanowią wynagrodzenia za świadczenie usług podlegających opodatkowaniu VAT. W tej sytuacji mamy do czynienia z rekompensatą na gruncie prawa publicznego, gdzie kwestia wynagrodzenia, rekompensaty została samodzielnie uregulowana w analizowanej ustawie. W konsekwencji nie ma podstaw, żeby te środki otrzymywane w ramach dotacji przez stowarzyszenie od Ministra Kultury, należało wliczać do podstawy opodatkowania, o której mowa w art. 29a ust. 1 ustawy VAT.

Przesłanki zastosowania 50% kosztów uzyskania przychodów, o których mowa w art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy PIT, wyrok NSA z 7 września 2021 r., sygn. II FSK 75/19

W analizowanej sprawie wszystkie elementy konieczne do zastosowania art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy PIT zostały przez spółkę spełnione. Skoro: i) prace wykonywane przez pracowników są przedmiotem praw autorskich, są utworem w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ii) prace o charakterze twórczym są elementem szczegółowych obowiązków tych pracowników, iii) pracownicy ci co miesiąc przedstawiają spółce prace do przyjęcia i fakt ten jest ewidencjonowany i archiwizowany, iv) pracownicy ci otrzymują wynagrodzenie z tytułu przeniesienia praw autorskich do utworów pracowniczych, wynikające z umowy o pracę lub z aneksu do niej - to oznacza, że spółce służy prawo zastosowania wyższych 50% kosztów uzyskania przychodów do przedmiotowych wynagrodzeń.

Nie ma racji organ, konstruując – na podstawie art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy PIT – wykluczenie stosowania 50% kosztów względem honorarium, które ustalone jest na podstawie procentowej określonej części wynagrodzenia proporcjonalnie przypadającej na działalność pracownika mającą twórczy charakter. Argument organu o konieczności wyodrębnienia tego wynagrodzenia w samej umowie o pracę nie ma uzasadnienia w treści rozważanego przepisu ustawy PIT. Kalkulacja wynagrodzenia autorskiego może zostać oparta także na czasie poświęconym przez pracownika na stworzenie utworu pracowniczego, ustalonego np. w oparciu o prowadzoną przez pracodawcę ewidencję.

Brak możliwości zastosowania prewspółczynnika powierzchniowego odnośnie do nakładów ponoszonych na budynki przeznaczone w części na wynajem komercyjny i w części na wynajem niekomercyjny, wyrok WSA w Białymstoku z 10 września 2021 r., sygn. I SA/BK 327/21

Zasadą wynikającą z ustawy VAT jest stosowanie prewspółczynnika, który jest wskazany w rozporządzeniu wykonawczym, natomiast odstępstwem od tej zasady może być indywidualnie obliczony prewspółczynnik, z tym że musi on dotyczyć całości działalności gminy. W konsekwencji gmina nie będzie mogła odliczać kwoty podatku naliczonego, związanej z nakładami ponoszonymi na budynki (będące jednymi ze składników mienia gminnego) przeznaczone w części na wynajem komercyjny, stosując metodę kalkulacji prewspółczynnika opartą o stosunek powierzchni budynku wykorzystywanej do działalności gospodarczej w ogólnej powierzchni budynku wykorzystywanej do działalności gospodarczej i poza tą działalnością, a więc sposób inny, niż wymieniony w rozporządzeniu. Metoda przedstawiona przez gminę jest nieprecyzyjna i nie odzwierciedla obiektywnie części wydatków przypadającej odpowiednio na działalność gospodarczą oraz na cele inne niż działalność gospodarcza.

Spółka komunalna, wykonująca zadania własne gminy (utrzymanie terenów zielonych), nie jest podatnikiem VAT, wyrok WSA w Gliwicach z 6 września 2021 r., sygn. I SA/GL 827/21

Przepisy art. 13 ust. 1 Dyrektywy 112 i art. 15 ust. 6 ustawy VAT dają podstawę do przyjęcia, że w przypadku gdy spółka komunalna (finansowana dopłatami) wykonuje zadania własne gminy w zakresie utrzymania terenów zielonych, nie doszło do świadczenia opodatkowanego na podstawie ustawy VAT, z tego względu, że te środki finansowe (dopłaty), które otrzymuje spółka mają charakter kosztowy i nie można przyjąć, że stanowią one odpłatność, za usługi utrzymania terenów zielonych.

Ponadto, wskazać należy, że spółka działa, realizując zadania własne gminy, jako organ władzy. Nie ma znaczenia dla oceny tej sytuacji okoliczność, że w analizowanej sprawie mamy do czynienia ze spółką publiczną, powołaną do realizacji zadań własnych gminy, a nie gminą - organem władzy. Nie ma również znaczenia, że czynności w zakresie utrzymania terenów zielonych, są wykonywane przez podwykonawcę. Przyjęcie, że spółka nie

jest podatnikiem VAT z tytułu czynności utrzymania terenów zielonych, nie narusza także zasady neutralności, albowiem nie zakłóca w sposób znaczący konkurencji.

Obowiązki płatnika z tytułu nagród przekazanych osobom fizycznym w ramach akcji promocyjnej organizowanej na zlecenie podmiotu zewnętrznego, wyrok WSA w Łodzi z 8 września 2021 r., sygn. I SA/ŁD 345/21

Z wniosku wynika, że spółka zawarła z klientem umowę o świadczenie usług marketingowych, w której treści strony postanowiły, że wynagrodzenie spółki składa się z dwóch elementów kalkulacyjnych w postaci: i) wynagrodzenia za obsługę programu (poprowadzenia programu), ii) wynagrodzenia przewidzianego w celu nabycia i wydania nagród w programie. W tej sytuacji należy wskazać, iż art. 41 ust. 1 ustawy PIT określając krąg płatników podatku dochodowego od osób fizycznych, nie posługuje się kategorią podmiotu, na którym spoczywa ciężar ekonomiczny świadczenia, lecz wyraźnie wskazuje, że płatnikiem jest podmiot, który dokonuje świadczeń. W konsekwencji płatnikiem jest podmiot – który dokonuje świadczeń (spółka) co dokładnie wynika z treści art. 41 ust. 1 i ust. 4 ustawy PIT.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIIS TREŚCI

Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie uprawnień do emisji dwutlenku węgla , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 września 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.9.2021.1.MJ	10
Przejęcie potencjału do generowania zysku, za które spółka otrzyma opłatę rekompensacyjną stanowi odpłatne świadczenie usług , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 sierpnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.265.2021.3.MAZ	10
Zasady ustalenia podstawy wartości transakcji, o której mowa w art. 9a ust. 1d ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 sierpnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.18.2017.10.S.AZ/RK	10
Odliczanie VAT od wydatków na usługi wsparcia od podmiotu powiązanego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 sierpnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.437.2021.4.SR	11
Zasady opodatkowania CIT spółki niemieckiej, która uzyskuje w Polsce dochody z najmu nieruchomości , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 sierpnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.167.2021.2.JC	11

Moment zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie uprawnień do emisji dwutlenku węgla, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 września 2021 r., sygn. 0111-KDWB.4010.9.2021.1.MJ

Wydatki poniesione przez spółkę na nabycie uprawnień do emisji CO₂ przeznaczonych do umorzenia lub podlegających odsprzedaży, związane są w sposób bezpośredni z przychodami spółki uzyskiwanymi z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Wobec tego, wydatki te stanowią bezpośrednie koszty uzyskania przychodów w rozumieniu art. 15 ust. 4 ustawy CIT. Oznacza to, że w opisywanej sprawie spółka dla celów podatkowych powinna rozpoznawać koszty zakupu uprawnień do emisji CO₂, co do zasady w roku podatkowym w którym osiągnięte zostały odpowiadające im przychody.

Wyjątek od tej zasady stanowią koszty poniesione po dniu określonym w art. 15 ust. 4b ustawy CIT, tj. po dniu złożenia sprawozdania finansowego lub zeznania podatkowego (w sytuacji, gdy podatnik nie jest zobowiązany do złożenia sprawozdania finansowego), które są potrącalne w roku podatkowym następującym po roku, za który sporządzane jest sprawozdanie finansowe lub składane zeznanie.

Przejęcie potencjału do generowania zysku, za które spółka otrzyma opłatę rekompensacyjną stanowi odpłatne świadczenie usług, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 sierpnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.265.2021.3.MAZ

1) Przedstawiony opis zdarzenia przyszłego wskazuje, że przeniesienie/przejęcie potencjału do generowania zysku nosi znamiona przeniesienia na zainteresowanego praw do wartości niematerialnych, jak również zobowiązania spółki do powstrzymania się od dokonania czynności.

Spółka z jednej strony będzie wspierała zainteresowanego w rozwijaniu działalności polegającej na handlu energią elektryczną, a równocześnie będzie rezygnowała stopniowo z uczestnictwa w obrocie energią. Funkcje i ryzyka związane z tym obrotem będzie przejmował zainteresowany. W tym wypadku odpłatnością będzie opłata rekompensacyjna na rzecz spółki, za przejęcie potencjału do generowania zysku, która to czynność będzie stanowiła świadczenie usług, w rozumieniu art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

Reasumując należy stwierdzić, że przejęcie potencjału do generowania zysku będzie odpłat-

nym świadczeniem usług, opodatkowanym VAT zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

2) Przedstawione we wniosku okoliczności sprawy wskazują, że zainteresowany zamierza wykorzystywać przedmiot świadczenia (przejęcie potencjału do generowania zysku) do wykonywania wyłącznie czynności opodatkowanych. Przeniesienie na zainteresowanego działalności polegającej na handlu energią i związane z tym przejęcie potencjału do generowania zysku dotyczy podatnika VAT czynnego, jakim jest zainteresowany. W tej sytuacji zainteresowanemu będzie przysługiwało - na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT - prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, wynikającego z faktury dokumentującej opłatę rekompensacyjną z tytułu przejęcia potencjału do generowania zysku.

Zasady ustalenia podstawy wartości transakcji, o której mowa w art. 9a ust. 1d ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 sierpnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.18.2017.10.S.AZ/RK

Podstawę ustalenia wartości transakcji, o której mowa w art. 9a ust. 1d ustawy CIT, stanowią dane ujęte w księgach rachunkowych banku. Wartość transakcji powinna zostać bowiem wyliczona na podstawie ksiąg rachunkowych prowadzonych zgodnie z przepisami o rachunkowości. Wykładnia oparta na zasadzie racjonalnego ustawodawcy nie powinna bowiem dopuszczać podejścia, w którym liczenie głównego limitu przychodów lub kosztów decydującego o obowiązku dokumentacyjnym opierałoby się na innych pozycjach niż obliczenie wartości transakcji na potrzeby ustalenia przekroczenia progu istotności, w szczególności z uwagi na wzajemną ich korelację.

Ponadto, zgodnie z art. 9a ust. 2b pkt 3 ustawy CIT dokumentacja podatkowa obejmuje opis danych finansowych podatnika, pozwalający na porównanie rozliczeń transakcji wpływających na dochód, z danymi wynikającymi z zatwierdzonego sprawozdania finansowego, jeżeli obowiązek jego sporządzenia wynika z obowiązujących podatnika lub spółkę przepisów o rachunkowości. W aspekcie praktycznym wypełnienie obowiązku zamieszczenia w dokumentacji danych pozwalających na porównanie rozliczeń transakcji wpływających na dochód, z danymi wynikającymi z zatwierdzonego sprawozdania finansowego możliwe jest wyłącznie w przypadku, gdy dane te będą obejmowały zapisy wynikające z ksiąg rachunkowych banku.

Odliczanie VAT od wydatków na usługi wsparcia od podmiotu powiązanego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 sierpnia 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.437.2021.4.SR

Z przedstawionego opisu sprawy wynika, że na mocy umowy prowizyjnej i o świadczenie usług, P. świadczy na rzecz wnioskodawcy usługi pośrednictwa i wsparcia. W ramach świadczenia usług pośrednictwa P. udostępnia wnioskodawcy znaki towarowe oraz świadczy usługi w zakresie pozyskania nowych kontraktów. W ramach usług wsparcia P. świadczy na rzecz wnioskodawcy usługi w zakresie administracji, bezpieczeństwa, działalności komunikacyjnej i promocyjnej, doradztwo strategiczne, doradztwo w zakresie innowacji i nowych technologii, usługi w zakresie zarządzania projektami, usługi doradcze w zakresie informatyki, usługi doradcze w zakresie zapobiegania zjawiskom korupcyjnym i przestrzegania Kodeksu Etyki Grupy Kapitałowej P., usługi w zakresie koordynacji polityki rachunkowości, monitorowanie realizacji projektów oraz inne usługi o charakterze wsparcia.

Należy stwierdzić, że w analizowanej sytuacji ma miejsce odpłatne świadczenie usług przez P., o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT, która to czynność na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT podlega opodatkowaniu VAT. W rozpatrywanej sprawie mamy bowiem do czynienia z sytuacją, w której występuje skonkretyzowane świadczenie, które jest wykonywane pomiędzy dwiema określonymi stronami transakcji, dla którego istnieje bezpośredni beneficjent czynności. P. zobowiązuje się wykonać określone czynności na rzecz wnioskodawcy, za które otrzymuje ustalone wynagrodzenie. Możliwe jest zatem zidentyfikowanie konkretnego świadczenia wykonywanego przez P. na rzecz wnioskodawcy. A zatem, warunki uprawniające do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikające z art. 86 ust. 1 ustawy VAT są spełnione. Wnioskodawca bowiem jest czynnym zarejestrowanym podatnikiem VAT, a nabyte usługi pośrednictwa oraz usługi wsparcia od P. jak zostało jednoznacznie wskazane we wniosku mają związek wyłącznie z działalnością gospodarczą opodatkowaną VAT.

Ponadto nabywane usługi nie są jednocześnie świadczone w okolicznościach w których na podstawie art. 88 ust. 1, ust. 1a, ust. 3a oraz ust. 3b ustawy VAT, wnioskodawca nie miałby prawa do odliczenia podatku naliczonego. W konsekwencji, skoro nie wystąpią wyłączenia wynikające z art. 88 ustawy VAT, wnioskodawcy przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących świadczenie usług pośrednictwa i usług wsparcia przez P. na rzecz wnioskodawcy.

Zasady opodatkowania CIT spółki niemieckiej, która uzyskuje w Polsce dochody z najmu nieruchomości, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 6 sierpnia 2021 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.167.2021.2.JC

Z opisu sprawy wynika, że spółka to podmiot mający siedzibę w Niemczech, którego główna działalność polega na produkcji i dystrybucji. Jednocześnie spółce przysługuje w Polsce prawo użytkowania wieczystego nieruchomości zabudowanych budynkami magazynowo-biuroowymi. Jedynym rodzajem działalności prowadzonej w Polsce przez spółkę jest wynajem przedmiotowych budynków na rzecz innych podmiotów. W związku z tym spółka osiąga w Polsce przychód oraz jest zarejestrowana w Polsce dla celów VAT. Jedyne przychody/koszty jakie spółka osiąga/ponosi w Polsce są związane z wynajmem powierzchni magazynowo-biuroowych. Spółka nie posiada innego majątku w Polsce niż wymienione nieruchomości. Spółka nie posiada w Polsce oddziału ani przedstawicielstwa. Jeżeli spółka osiąga w Polsce dochód typowo pochodzący z majątku nieruchomego nie ma powodu, aby opodatkowanie takiego dochodu rozważać w aspekcie istnienia zakładu spółki.

Skoro zatem spółka jest podmiotem wypracowującym przychody z najmu w rozumieniu prawa polskiego, to podlegać będzie w Polsce ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy CIT w zw. art. 6 ust. 1 polsko-niemieckiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Reasumując, wszelkie dochody uzyskane przez spółkę z majątku nieruchomego położonego w Polsce, podlegać będą opodatkowaniu wyłącznie w Polsce - zgodnie z art. 6 polsko-niemieckiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl